

פָנוּלַת צְדִיק

על שם מררי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

הנדי דן את כל האדם לבר' זכויות

רועי צאן, וגם אם נאמר שמטורתם לישא אשה והלא לא הותר לשפטים ליקח כנעניות דכתיב "ולא תחתנן בם". והוא מפרש בטוב טעם, שדעת ח"ל שהיה לו ליטוס לדונם לכח זכות כמאמר חז"ל באבות (פ"א מ"ו) "והוי דן את כל האדם לכח זכות" ואפילו בדבר שלא נראה הגינוי ורוחוק מהשכל הישר מוטל עליינו להכריע הכהן, ולמצואו הסברים למשמעותו של השני.

וכך נהגו למשעה גודלי שוראל לחפש תמיד טצדקי לפעולותיו של כל יהודי ויהודית. ולדוגמא נזכר את המשעה שפירסם מ"ר שליט"א (בספר חכמי תימן דף קכ"ה, עיין נר אייר דף קע"ז) על הראב"ד ר' שלמה קארה זלה"ה שדן לכח זכות את היהודי הדל שלח לו למשלו מנות צלחות עם צנון..

ונסימם בדבריו המעודדים של מה"ר דוד אלגמל זלה"ה (בהתעודה דף ש"א ע"ב) שכabb, אם ירוויל אדם לדון לכח זכות ולדבר תמיד טוב ולא רע כלל, יהיה kali וצינור אל הקדושה.

רכ"ב ערך ג' ערך ג' ערך ג'

"בצדק תשופט עמידך" (ויקרא יט, טו) אינה ורק מעלה והנגה טובה ליהודי סגולה, אלא היא מצות עשה המוטלת על כל אחד ואחד מאתנו, גם כשרואים מעשה אצל השני הנראה שלילי ונוטה לכך חובה, חייבים אנו לדונו לכך זכות (הרמב"ם פיה"מ אבות פ"א מ"ו) ואפילו אם הוא מהבינויים, ראוי להtotח הכהן לזכותו.

הבה נלך בעקביו הצען ונלמד מהאבות הקדושים עד כמה עליינו לדון הצדקה ולכך זכות. יוסוף הצדיק רואה את אחיו אוכליםابر

מן החיה, תולמים עיניהם בבננות הארץ ועוד, והוא נתבע ע"ד, אף על פי שאין ספק שהוא דבר אמת, אלא שהיה לו לתלות שודבר הותר

לאנשי המלחמה לאכול נבלות וטרפות אם לא מצאו מה לאכול, ומה שתולמים עיניהם היה לו לזכור דמותך להסתכל בפניהו כשמטורתו לישא אותה.

וכאן הקשה מוריינו אבא שלום שבזי זיע"א בחמדת ימים, מדובר

היה לו לתלות, שהרי הדבר הותר לאנשי המלחמה והם אינם אלא

גערת נאחת!!! גערת גערת גערת

ספר משלוי עם בינה במקרא ובנוסך יל'קוט מדרשים מחכמי תימן.
וכו, אלבום קלטות חלק 1 - שיעורים מפי מoid שליט"א

בד"ץ "פָנוּלַת צְדִיק"

שמחים אנו לבשר לציבור הרחב
כי גם השנה ב"ה ניתן יהיה להציג:

מיץ ענבים טבעי
100% מיץ ללא תוספת מים וסוכר

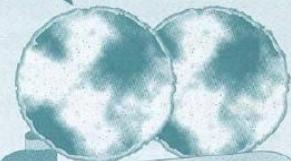

פיזוחים

אין יבש לא מבושל ולא סוכר
כשר למחרין לפחות כל הדעות.

מיצני תבלין
ופריקה, חואג לקפה, חואג למרק ועוד

מצות תימניות רכות
עובדת יד

תמרם מוכחים

גשר לפסח-לא חש חזרה וניעור
בבשחתת ברץ

והכל בהשגהה המהודרת והמחמירה של
בד"ץ "פָנוּלַת צְדִיק" בראשותו של
מו"ר הגאון ר' יצחק רצабי שליט"א

בראשם הרב יצחק רצабי שליט"א

מבקה נאהן:
054-918707
056-849091

051-878101 * פתח תקווה: 055-905678 * אלעד: 067-587805

נתניה: 08-9791676, 064-476814 * מודיעין עילית: 02-6420535 * ירושלים: 068-450883

צפון - קנעם: 051-875147 * רכסים: 051-9849037 * פרדסיה: 04-464234 * דרום - בני עיש: 056-372525

היכנו למועד הגדול שיתקיים א"י בהוחם"ע פסח

נא לשמוד על קדושות
הגליל, ולהקפיד להלך
לאחר התפילה

1

גניזת שערות הראש

שאלה: מה לעשות בשערות אחרי לאשפה, או ראוי לנקז?

תשובה: לכארה, זהו דבר חדש שלא במנינו לנו, הון בקהילותינו והן בשאר קהילות ישראל. אבל העניין נזכר בהדי באפרוש רשי' ליחזקאל (ה', ג') וצרת אותו בכנפיך, מכאן רמז שככל המסתפר שערו לא יזרוק אותם אלא יגנו, ככל מה שנאמר במקראות אלה הוא לדעה. סוד משרות עצמו, אלא זהו מכל ההוספות הרבות שנכתבו על ידי חכמים שונים שהגיהו בגלגולנות והוכנסו בתחום פירשו של רשי' באמצעות המגיהים והמדפיים במשך הדורות כיצד. ומ"ש בסוף העניין סוד משרות, נראה שצ'ל מישרים בי"ד, והוא שם הספר ממנו נלקח העניין. ולא ידעת מי הוא. ואולי צ'ל סוד ישרים, כי נזכר ספר בשם זה, בכלל שמות הספרים שבסוף סדר הדורות, והוא כולל סגולות נפלאות ורפהות וכו' יעו"ש. אולם בפירוש רשי' שבתחלת ספר נחים, הובא גם כן עניין נוסף בשם ספר "משרים", וצ"ע:

ברור שלפי ההלכה אין שום קפידה בדבר, ולא מצינו שריפה לשיעור אלא כשהנזי מגלה כمفorsch בתורה (בمدבר י"ח, י"ח) ולקח את שער ראנש נזרו וננתן על האש אשר תחת זבח השלמים. זהה בניר טהור, ובטמא טעון השיעור קבורה כדתנן בסוף תמורה ובגמ' שם דף ל"ד ע"א, וכן פסק הרמב"ם פ"ז מנזירות הל"ב ופרק י"ט מפסולי המקדשין הל"א י"ב. וכיוצא בזה הרבה עניינים שמוכחה מהש"ס וכל הפוסקים שם מותרים, אלא שאפיקו הכי כתבו רבותא שיש לזרה בהם מהחש סכנה ח"ז: הלך נלע"ד כי שומר נפשו בכל יציאת זה, ראוי שידקדק על עצמו אף בנזון דין, דהינו שיש אסוף השערות ויניחם במקום שומר שלא תדרוס עליהם רוגל אדם או יקרים באדמה. וזה בכל תספרות [ר"ל ולאו דוקא תספרות ראשונה של תינוק]. וכעכ"פ שלא יזרקם דרך בזין גלויים באשפה, אך יכול לעטוף תוך נייר או ניילון ואז אפילו יזרקם לאשפה לית לו בה, ודומיא דכתבו האחרונים לגביה תרומות ומעשרות או חלה בשעת הדוחק וכמ"ש בס"ד בעניין יצחק על שלחן ערוך המקוצר יוז"ד שצינתי לעיל ד"ה ומהכם אחד, דמתוך העניין בספר יחזקאל שם נראה שאין הכוונה לנזון השערות כתบทי הקודש שבלו, רק שלא לזרקם דרך בזין וכו'. וכל וחומר שלא ישופם, כי יש בזזה חש סכנה רח"ל. והוא הדין בכל זה לנשים כמספרות שערות ראשן, וכمفorsch בדרכי ספר המתועמים שהבאנו לעיל בסוף ד"ה ומהרי' ח' ברוך הוא בדרך הישירה ידריכנו, ומכל משגגה והעלם דבר יצילנו:

לאחרונה, הוכנסו שיורי מ"ד שליט"א למערכת "קול הלשון", וכעת ניתן לשימושם 30 שיורים במגוון נושאים שונים. ניתן להאזין לשיעורים אלו 24 שעות ביממה בטל' 6171031-03. מהר' שיחה בזוק לשעה בשעות הערב ש"ח מכל מקום בארץ.

וזדי! זוזי! זוזי! זוזי!

א/orה-זו תורה

בשורה ממשחת לסגיאי נהרו! יצא לאור שלחן ערוך המקוצר בכתב בריל לעורדים ע"י מכון "مسلה" בבני ברק, בראשותו של הרב אברהם לביא שליט"א, כדי שגדם הם יוכלו ללמוד בספרים חשובים אלו.

מן הספרים:

ברור שלפי ההלכה אין שום קפידה בדבר, ולא מצינו שריפה לשיעור אלא כשהנזי מגלה כمفorsch בתורה (במדבר י"ח, י"ח) ולקח את שער ראנש נזרו וננתן על האש אשר תחת זבח השלמים. זהה בניר טהור, ובטמא טעון השיעור קבורה כדתנן בסוף תמורה ובגמ' שם דף ל"ד ע"א, וכן פסק הרמב"ם פ"ז מנזירות הל"ב ופרק י"ט מפסולי המקדשין הל"א י"ב. וכיוצא בזה הרבה עניינים שמוכחה מהש"ס וכל הפוסקים שם מותרים, אלא שאפיקו הכי כתבו רבותא שיש לזרה בהם מהחש סכנה ח"ז: הלך נלע"ד כי שומר נפשו בכל יציאת זה, ראוי שידקדק על עצמו אף בנזון דין, דהינו שיש אסוף השערות ויניחם במקום שומר שלא תדרוס עליהם רוגל אדם או יקרים באדמה. וזה בכל תספרות [ר"ל ולאו דוקא תספרות ראשונה של תינוק]. וכעכ"פ שלא יזרקם דרך בזין גלויים באשפה, אך יכול לעטוף תוך נייר או ניילון ואז אפילו יזרקם לאשפה לית לו בה, ודומיא דכתבו האחרונים לגביה תרומות ומעשרות או חלה בשעת הדוחק וכמ"ש בס"ד בעניין יצחק על שלחן ערוך המקוצר יוז"ד הלכות בית הקברות סימן מ"ש בס"ד בעניין יצחק על שלחן ערוך המקוצר יוז"ד הלכות בית הקברות סימן מ"ש בעניין יצחק מפני שגורם שימותו בניו, ולזה אין לו רשות להתחסד. ועיין פשוט דשאני הכא בשיעור שגורם שימותו בניו, והוא בסגולות ישראל אות ש' סק צ"ז עד כאן. ועיין תוספות בנדה שם שהשורף ציפרני נקרא חסיד מפני שעושה כן אף שמיzik לו, וכן כל דבר הבא מן האדם, כדאמרין בשבת דף עה: גבי דם הנדה, אידי' דחלש לא מџנע לשונרא ע"ב. אך פשוט דשאני הכא בשיעור שגורם שימותו בניו, והוא בסגולות ישראל אות ש' סק צ"ז עד כאן ציפרני נקרא חסיד מפני שעושה כן אף שמיzik לו, וכן כל דבר הבא מן האדם, כדאמרין בשבת דף עה: גבי דם הנדה, אידי' דחלש לא מџנע לשונרא ע"ב. אך פשוט דשאני הכא בשיעור שגורם שימותו בניו, ולזה אין לו רשות להתחסד. ועיין מ"ש בס"ד בעניין יצחק על שלחן ערוך המקוצר יוז"ד הלכות בית הקברות סימן קפ"א אות ג' לגבי זריקת שליא וקברותה. שוב מצאתה בספר המתועמים מערכת שערות דף נ"ג אות ב', טעם שהשערות שהנשיים מגלהות, או האנשים, מצניעים אותן ואין שורפים או זרקין אותן, מפני שהשוויה קשה לנו ולמייחוש הראש, ולהשליכן חיישנן לכישוף ע"כ: מאידך יש מקומות גם בתימן ובכללים ע"ת צנעה, שלא הקפידו בזזה כלל ועיר, אלא זרקו השער לאשפה כשר הפסולת. ועתה משעלו לארצינו הקדשה, כולם אינם מדקדקים בה, וזה גורם גם כן בציורף שכחתי הבהירnas מוכלים שיש שורש ומוקור גלי שעניין בפירוש רשי' עצמו אין פיסקא זו רק בחלק

ולא יהיה עוד לבית ישראל... וכוז מכאב"

מעשה שארע ביום רבעי כ"ח ניסן התשס"ג, בעיר בית שמש, שילדים קנים תשביר בעת משפטם. דקר אחד מהם בשגגה דחוינו כסם ארוד של עץ שרשו מוחדר. הילד הצעז דיזד ח. היין, והכחול אעל וופא כשעינו זכה דם. הרופא שבדקנו אמר שפצעתו קשה מאד כי כמעט הגיע החוד לירשתית וטיפל בו מה שהיה יכול. לאחר יומיים שחזר עמלו, ולא האמין למראה עניין כי החלים, ולא תמהם רודם, שהרוי היהתה שריטה פנימית תוך העין. לבסוף אמר, אידע לו נס גודל שעינו לא ניוקה, והוא תחזר לאייננה כאשר בני אדם. ואכן לבסוף נרפא עינו לכלי, וכבר ביום ראשון הלך לתלמוד תורה קריגל.

באוטו היום בהיות הבקר, דחוינו יום ראשון כי אייר התשס"ג, חלים אביו הילד שפגע בעין חבירו, סמוך לקומו ממותו שחרית, והנה הוא עומד ומתפלל אצל קברו של הדקירה. לרוב פלייתו החליט לפנות תלמיד חכם ענו וגadol בנגלה ובנסתר הנמצא בשכנותו מצאצאי הגר"ש קלוגר זיע"א, מחסידי צאנז, אמרו לו שמרגש כי הוא חלום אמיתי, ואין ידע פשר דבר.

האם מותר לעכב תשלום השבונות החמל, גז, טלפון וכו' על סמך ישולם לאחר מכן את חובו בתוספת ריבית והצמדה?

עיבוב תשלומי шибוננות בדירות

ראשית יש לידע שרכנן שירותים אלו מוגדר כלואה אחר שאינו משלם מיד בזמן קבלת השירותים אלא במועד מסוימים משלם למפרט על כל תקופת השימוש וنمצבה שבחדשות הנ"ל בעלי חובו של הצרכן, ואשר על כן לכאו' תוספת התשלום כאשר מהר את תשלום החוב תתרחש כתשלום ריבית.

אלא שהוא אינו, שתוספת תשלום זו אין גדרה כריבית שאסורה תורה דבגמ' בב' דס' ג': אמר רב נחמן כלל דרביביא אל אגד נתר ליה – אסורי, פ' שהתורה אסורה נטילת שכר עבור המנתה המלאה לטעות הנמצאות אצל הלוה [אגר נתר – שכר שמירה, שומר וממתין כמו שמצוינו "אביו שמר את הדבר"] (בראשית ל', יא)], ואילו בנד' התוספת אינה מהמתה זה כלל אלא כל מטרתה לזרע את בעל החוב שישלם חובו בזמן, שהרי אם ישלם חובו בזמן לא יצטרך לשלם ריבית פיגורים וא' נמצאת שמלאת' י"ג שכ"ב היה בה מושום "אגר נתר" הייתה נטילת תוספת זו בכל אופן בין יפרע בזמן ובין לא יפרע בזמן. ויסוד זה הוציא ר"י מגаш בפירושו על ב"ב מהמשנה שם דקסה. והביאו להלכה בעה"ת ח' ד סי' ל"ב, הרשב"א בח' שם ובתשו' ח' ב' ובמioxחות לרמב"ן סי' רכ' א' והריטב"א בתשו' סי' לה' וה' ב' בשם רבו הראה וכן הריב"ש סי' ט' ור' יוחנן נתיב ט' וזה ועוד ואשונאים וכ' פ' מrown בשוע' י"ד סי' קע' ז עיף י"ד ואעפ'DKאסר שם מושום הערמת ריבית ומכוון מהרשב"א שם מ"מ הכא שהוא דרך דרך ומוכר שרי לכתח' כמבו' שם בסעיף י"ח.

אלא דעת' פ' בנד' ד יש מקום גדול לאסור אחר שהקנס אינו חד פעמי אלא שכל שלא נפרק החוב הרי תוספת זו בכל יום מוסיפה והולכת. ומתרשת תוספת זו נטילת שכר עבור המנתה החברות הנ"ל לטעותיהם, וכך שגם בהז爰 אפשר לומר דקנס הוא שנוטלות, מ"מ בכח' ג' שהתוספת מתורבה כפי משך הזמן – נוטה הדבר יותר שכר המנתה נוטלות ולא אמצעי לפריעת חוב. ובזה בנוו למלוקת ראשונים, דר' יעקב מאורלינ'ש הובא בהגות מרדי סי' תנ'ה כתוב להתריך בהז爰 ממשום ריבית דרכ' קנס דאף שתוספת זו מתורבה מ"מ לא משום אגר נתר אלא הקנס הוא שמתורבה אלם הרשב"א בתשו' ח' ב' כתוב בהז爰 הרוי זו ריבית גמורה ולא תהא כזאת בישראל" והביאו מrown בבי' סי' קע' ז ופסקו להלכה

דור לדור ספר

הרבות המקובלفتح תנ"ד על פי גורל הידען לו זעיין מס' ב' מס' ב' בטלון עורך המקוצר יורה דעת הלוות גורלות בסימן קמ"ח סעיף ה' והערה ט' שם ד"ה ספר) ויצא לו בספר חוקא הפסוק שלפנינו, ולא יהיה עוד לבית ישראל טלית ממאיר וקוץ מכאב' שאל אותו הרב, אולי היה אזלכם במשפה עניין השיד' לפצעה ולדם, זאת מפני שכותב לפני כן (בפסקוק כ"ג) ושלחת' בה דבר "זודם" בחוויתיה. האברך ששכח בנתiens מעניין בנו הנזכר לעיל, אימץ את מחשבתו למצווא המשוח השיד' ליה, ולאחר עיוון השיב בשללה. לפעת נזכר, אולי כן. לפני כמה ימים בני דCKER את עינו של חברו (שהוא תימני) ונתרפא בנס, ונודע לי כי בדיקן או הוא ים הזכרון (יאר צ'יט') של מהרי' ז'. אמר לו הרב, אכן נודע הדבר, וכותח צדיק מהרי' ז' עד מה לאו יולד שעינו ניצולה, והוא הגן על בנק שליא יגרם ניק על ידו, ולא תסתובכו בעניין מסוכנו זה. וזהו רמז הפסוק שיעצא לנו, ולא יהיה וגוי וקוץ מכאב'. זיע' א'

בשו"ע שם סעיף ט' ז' וכן פסק שם הרמ"א וכותב שם הש"ך שמודבי' מrown והרמ"א נראה שהוא ריבית דאוריתא וכ"ד המהרב"ח סי' ק' ג' וכ"ג מתשו' מהר"א שנון סי' קס' ב' ואך שהמבר'ט ח' סי' נא חלק על הרוב מהרב"ח וס' ל' הדוא דרבנן מ' מ נרא דבנד' ד' אוד' לייה יעוזן שם, וא' נמצינו למדים שתוספת זו ה'ה ריבית גמורה ובנידון השאלה יהא אסור להשנות תשלום החשבון.

אלא שם כבר נקלע למצב זה לענ'ד יכול לשלם הריבית שנותחיב בה אף שהתו'ק אסרה להשנות תשלום החשבון.

לולה לשלם ריבית וקאי עלה באלו ד' לא תשיך לאח' ריבית.

וכן ב"לפנ' עור לא תנתן מכשול" מ"מ הכא שרי. אחר שתשלום ריבית זו אינה למטרת ריבית על אשר המתיינו למעוטו אלא כדי שלא יPsiיקו לו את הספקת השירותים הנ'ל וישאר מבלי שירותים אלו ובשביל כך בלבד משלם, ואחר שכך י'ל דשרי, ואך שבוחזה שהוחותם הרצבן מלכתה' עם אלו החברות כתוב עיף זה שאם יא'ר ההשלום יצרך לשלם ריבית פיגורים וא' נמצאת שמלאת' י'ג שכ' ב' וזה שכך מציינו בס' נתיבות שלום סי' ק' סוף עיף י'ג שכ' ב' בשם הגרש' ז' אוירבאנ' צוק' ל' והגורי'ש אלישיב שליט' א' אלא שהעיר' ה' נתיב' ש' שם שבעור דעה משמע דלא מועליל ואסרו, שוע' ב' בס' ריבית לאור ההלכה פ' ה' הערת' י'ג שכ' ב' לשם הגרב' ז' אבא שאול צוק' ל' וכן ראיינו עוד להג'ן קריילע שליט' א' בס' חוט השני פ' ז' א' ל' ד'ה א'... כתוב גם כך וחוסר שיזודיע להם (לחברות הנ'ל) שאינם משלם בתורת ריבית אלא כדי שלא ינתקו לו את החסל וראה שם בא' א' שהביא הנטגת החזר' א' צוק' ל' שאחר הנסיבות מרובות הסכימים להשתמש בחסל ובתנאי שאחר יתחומות עבورو. ועוד יש להוסיף בזה דחא' עיקרו ריבית דרך מכר ולא דרך הלוואה וכותב הרדב' ז' בזה בתשו' סי' תצ' ז' שאף הרשב' א' דלעיל דפיג' אהר'י מאורלינ'ש בקנס המתרבה מ' מ היכא שיעיקרו בדרך מכר אוד' לייה ושרי ואך שבוג'ו' תש' הרשב' א' הנ'ל מבואר להדי' דרכ' מכר כתוב לאסרו מ' מ לסייע מירא את' ש' לצרפו.

תבנה לדינה שיש לעשות כל האפשר שלא להכנס למעב זה כגון לשלים בהוראת קבע וכדו' מושם שנוצע בא' ריבית ואם כבר אירע שאיתך יכול לשלים גם את התוספת. ומהיות טוב להודיע לחברות הנ'ל שלא משלם התוספת אלא רק כדי שלא יPsiיקו לו את שירותיהם. וצור יצילנו משגיאות. ה'ג א' כ' 3/3

זיהו מהצרים

למען בני התורה

אלחויים הוויז צי קיכא אס הסה הצעה אען פושאיין לאבגער

חולוקה בשר במתחיר מסונבשד למשפחות ברוכות ילדים ולמעוטי יכולת בני תורה

שחיטה מהודרת כשרה לפ██ח בהשגת בד"ץ "שיא ברכה"

ובד"ץ "פעולות צדיק" בראשות הרה"ג יצחק רצабי שליט"א

חלק "בית יוסף" (גלאט) לדעת מרכז הבית יוסף ולדעת הרמ"א לפי כל השיטות וכל החומרות

החלוקת ע"י.
ירושלים: ישא ברכה 1731-02-5321-054 * בני ברק: 707-9187-054 * נתניה: זול למדינת 051-388115
רישום מוקדם בלבד!

טלפון: 051-388115

השבת אבידה בעגלות קנית

ולילך מקום שלבו חוץ וסומכים על טוב לבו ושרו של הקונה שיחזר את העגלה למקומה. וכי אדם בר דעת היה מלוה לאדם מהרחוב סך 700 ש"ח תמורה חמשה שקלים פקדון?! [ובאמת יש מקומות אשר אין מתירים בשום אופן להוציא עגלת, רק תמורה תעודה מזהה, והם שפיר קעדי ומיקרי שמירה רואיה]. ולא עוזר מה שכותבים מודעות גדולות בדבר זה גול הוא וכו' כיון שאין זה דרך שמירה אלא בוגר של אבידה מדעת.

אמנם זה וראי דאסור לרואה עגלה ברה"ר ליקחנה לא מעbia לדעת הרמב"ם הנ"ל דבכל אבידה מדעת אסור ליטלה, אלא גם לדעת הטור נראה דיהיה אסור למצא ליקח העגלה לעצמו, והטעם דודקא בזוק כיסו לרה"ר התיר ליטול הכלים משא"כ הא דין גזולים מהם אין נאה דיהיה מותר. שוב מצאת מפורש כן בקצתו"ח גבי מסר חוץ לקטן שדין החוץ כאבידה מדעת, ואין צריך להזכיר ע"ז, ולדעת הטור מותר לקחתו, מ"מ כל זה אחר שנפל מיד הקטן, אבל ליקח מידו אסור.

ויש לדון איך הדין אם רואה עגלה מושלבת ברה"ר וכרב לאיסוף אשפפה כמעט שemptה במנפו, ולהלה הצל מידי, האם דינו כמציל מן הארץ וכן הדב שזכה לעצמו, ורשאי לקחתה או לא? ייש לומר שפshoot הוא שאינו בוגר מציל מן הארץ, דהתם, הוא אבוד ממנו ומכל אדם, וזה שישין עצמו והציל – לעצמו הצל. משא"כanca אם יאמר לבעל המשאית הנ"ל הנה, של' הוא וכדו' והוא שלא יקחנה.

אך מה שכן יש לדון הוא כיון שנتابאר לעיל דיליכא חובת השבה דהוי בוגר אבידה מדעת, וא"כ אינשי לא יחוירוה ולכון גם אין דין לומר לבעל המשאית הנ"ל אל תיקח כיון שאינה אבידה וכ"ל וא"כ יקחוה לאשפפה, لكن מודיעו לא יהא רשאי להצילה לעצמו, וצ"ע זהה לדינא.

* אמר זה נועד לעורר לב המעין להלכה ולא למעשה. מכה אכילה!/עם

אלים: בדבר עגלו קנייה של מרכזי מכירות, רשתות מזון וספר מרכטים, המונחים ברוחם:

א. האם חל על הרואה אותם חיוב להשיבות?

ב. האם יש להם דין הפקר וכל הקודם זכה?

רשות: בראשית דברינו נזכיר כי שאלה זו מעשית ביותר ועגלו אלו מצויות בהרבה חדרי מדרגות ובקריות חוצאות. עוד יצוין כיandi איסור גמור הוא ליקח עגלה שלא מחייבת מהחניות, וכל השאלה היא לגבי השבת אבידה. לכן, קודם שבאה העגלה לידי או שלא היה מחייבת מכך שפערו. חדא, אם הוא תלמיד חכם או אברך, שאף לצרכו אין לך עגלה קנית ברוחבה של עיר נפטר מדין זון ואני לא פיי כבוזן, שגדיר הדבר הוא כל שלצורך עצמו איינו מרים, כך אין חייב להשב אבידה בכ"ג. וזה אדם נכבד מחמת עשרו או מחמת ייחוס משפחה וכדו', פטור מלחייב. כ"כ אם יodium שמחמת התעסוקתו באבידה יפסיד זמן ומהמת כן ינכו לו משכניו או אפילו מניעת רוח פטור בכ"ג מלחשיב אבידה. אמן כל זה קודם שזכה בה איזה הגביה ואפילו הזיהה מקוממה, אסור לו להשאירה ברה"ר ומהויב לטפל בה.

אמנם חוץ מכל הלין טעמי נראה לפטרו מהשבת העגלה לבעליה, לפי מה שכתוב הרמב"ם פ"י א מהל' אבידה ומיצאה הי"א, המאבד ממונו לדעת אין נזקין לו. כיצד הניח פרתו ברפת שאין לה דلت ולא קשרה והליך לו, השליק כסאו בראשות הרבים וחילך לו הרי זה איבד ממונו לדעת. וاعפ"י שאסור לרואה דבר זה ליטול לעצמו, אין זוקק להחזר עכ"ל. וכן נפסק בש"ע ח"מ ס"י רס"א ס"ד וכותב על זה הרמ"א וו"א דאבידה מדעת הפקר וכל הקודם זכה. והוא דעת הטור דפיגע על הרמב"ם הנ"ל [ועיין שלחן ערוך המקוצר ח"מ הלכות אבידה ומיצאה סימן ר"ז סעיף י' ובעיני יצחק שם], וא"כ האך ודאי דחי בוגר אבידה מדעת, דבעל החניות הנ"ל מתנהיגים בזלוול ברכשו אשר שווין כ- 700 ש"ח ותמורה חמשה שקלים נותנים לכל קונה להוציא עגלה

פעולות צדיק על שם מררי"ץ זצוק"ל גאון רבנן תימן ותפארתם

עמותה ארצית להפצת תורה ומוסדות אבותינו ק"ק תימן ע"א, בראשות הרה"ג יצחק רצابי שליט"א, בני ברק

■ מבן להוצאת ספרים וכתבי ■ בית מדרש ומכל אברכים ■ שיעורי תורה למבוגרים ■ לימודי נשים ■ כנסים ועצורות ■

■ ארגון בני היישוב ■ עליות תורניות ■ יומא דהילולא כ"ה ניסן ■ פסקי דין הלכה למשענה ■ מפעל הקלטות "ויאמר יצחק"

קבלת קהל ע"י הרוב או שאלות בטל': 03-6741445 אן רוק בשעות 2:30-0:00 בצהרים, 10:00-0:00 בלילה-בימי הקיץ - בלע'

המשרד הראשי - רח' קושניר 5, בני ברק טל. 070-6780090-03 פקס. 03-6780090

המעוניין לתורום להוצאה הullen לע"נ או להצלה וכו', ניתן טל. 053-4129997